

پژوهشنامه‌ی مدیریت اجرایی

علمی - پژوهشی

سال چهارم، شماره‌ی ۷، نیمه‌ی اول ۱۳۹۱

تبیین رابطه‌ی ابعاد عدالت سازمانی و جنبه‌های گوناگون رضایت از جبران خدمات

شمس الدین ناظمی*

شهلا برجعلی لو**

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۱/۴/۱۹

تاریخ دریافت: ۱۳۸۹/۱/۲۹

چکیده

هدف اصلی این پژوهش بررسی تأثیر ادراک از عدالت سازمانی بر روی رضایت از جبران خدمات است. بدین منظور پس از مروری بر پیشینه‌ی پژوهشی این مفاهیم، رابطه بین آن‌ها با روش پیمایشی و با استفاده از مدل‌سازی معادلات ساختاری، در نمونه‌ی ای از کارکنان یک سازمان دولتی مورد آزمون قرار گرفته است. هم چنین تأثیر ابعاد سه‌گانه‌ی عدالت سازمانی؛ عدالت توزیعی، عدالت رویه‌ای و عدالت مراوده‌ای بر روی ابعاد چهارگانه‌ی رضایت از جبران خدمات؛ رضایت از میزان حقوق، رضایت از افزایش حقوق، رضایت از مزايا و رضایت از ساختار و نحوه‌ی پرداخت حقوق مورد بررسی قرار گرفته است. نتایج نشان می‌دهد که ادراک از عدالت سازمانی با رضایت از جبران خدمات رابطه‌ی مثبت و قوی دارد. هم چنین هر سه بعد عدالت سازمانی با رضایت از جبران خدمات رابطه‌ی مثبت دارند که از این میان بیشترین همبستگی بین عدالت توزیعی و رضایت از جبران خدمات وجود دارد. هم چنین در این پژوهش با تقسیم‌بندی ابعاد رضایت از جبران خدمات به ابعاد مبتنی بر ستاده؛ رضایت از میزان حقوق، رضایت از افزایش حقوق و رضایت از مزايا و ابعاد مبتنی بر رویه؛ رضایت از ساختار و نحوه‌ی پرداخت حقوق، رابطه‌ی قوی تر عدالت توزیعی با ابعاد مبتنی بر ستاده‌ی رضایت از جبران خدمات اثبات شد. در حالی که تأثیر بیش تر عدالت رویه‌ای و مراوده‌ای بر ابعاد مبتنی بر رویه‌ی رضایت از جبران خدمات اثبات گردید.

واژه‌های کلیدی: عدالت سازمانی، رضایت از جبران خدمات، مزايا، افزایش حقوق، ساختار پرداخت حقوق

* نویسنده‌ی مسئول - دانشیار گروه مدیریت دانشگاه فردوسی مشهد(nazemi_shm@um.ac.ir)

** دانشجوی دکتراي مدیریت منابع انسانی دانشگاه فردوسی مشهد(shahla.borjali@gmail.com)

مقدمه

جبران خدمات موضوع مهمی برای بیش تر کارکنان و کارفرمایان است و پیامدهای مهم سازمانی را به دنبال دارد. با توجه به این که پرداخت بر اساس عملکرد به یک مدل استاندارد در سازمان‌ها تبدیل شده و پرداخت بر اساس برابری یک روند جدید در هزاره‌ی جدید است، مهم است که عواملی که به رضایت از جبران خدمات منجر می‌شوند، مورد شناسایی قرار گیرند. هم چنین در محیط‌های کاری کنونی که تفاوت‌های حقوقی زیاد در آن‌ها وجود دارد و تبعیضات در آن‌ها افزایش یافته است، بررسی چگونگی تأثیر عدالت سازمانی بر رضایت از جبران خدمات ضرورت یافته است.

با وجود این که تحقیقات قابل ملاحظه‌ای روی رضایت از جبران خدمات تمرکز کرده‌اند و تئوری‌هایی در مورد رابطه بین عدالت سازمانی و رضایت از جبران خدمات ارائه شده است، پژوهش‌های مربوط به این دو مفهوم به ندرت با یک دیگر یک پارچه شده و تحقیقات تجربی کمی رابطه بین آن‌ها را مورد بررسی قرار داده است (ترپسترا و هونوری، ۲۰۰۵: ۵۱ و تیل، ۲۰۰۸: ۱). در ایران نیز تحقیقات اندکی رابطه میان ابعاد عدالت سازمانی و ابعاد رضایت از جبران خدمات را مورد بررسی قرار داده است. تحقیقات موجود با تمرکز بر رابطه‌ی عدالت سازمانی و رضایت شغلی، بعد رضایت از حقوق را به عنوان یکی از ابعاد رضایت شغلی مورد بررسی قرار داده است (سید جوادیان و همکاران، ۱۳۸۷: ۵۵؛ نعامی و شکرکن، ۱۳۸۳: ۵۷ و یعقوبی و همکاران، ۱۳۸۸: ۲۵). با توجه به جستجوهای انجام شده، در زمینه‌ی ابعاد مجازی رضایت از جبران خدمات نیز تاکنون در ایران پژوهشی صورت نگرفته است. به دلیل کمبود چنین پژوهش‌هایی، سؤال اساسی درباره‌ی تأثیر ابعاد عدالت سازمانی بر روی ابعاد رضایت از جبران خدمات بی‌پاسخ مانده است (تیل، ۲۰۰۸: ۱). در این مطالعه تأثیر ابعاد سه‌گانه‌ی عدالت سازمانی بر چهار بعد متمایز رضایت از جبران خدمات؛ رضایت از میزان حقوق، رضایت از افزایش حقوق، رضایت از مزايا و رضایت از ساختار و نحوه‌ی پرداخت حقوق مورد بررسی قرار گرفته است.

پیشینه‌ی تحقیق

عدالت سازمانی

اگرچه عدالت در توزیع ثروت همواره موضوع مورد توجه جامعه‌شناسان و رهبران مذهبی بوده است، مفهوم عدالت در محیط‌های کاری تا پس از جنگ جهانی دوم که فرایندهای روانی اجتماعی در سازمان‌ها به کار گرفته شدند توجه زیادی را به خود جلب نکرد(تیل، ۲۰۰۸: ۷). احساس عدالت و انصاف نقش مهمی در زندگی روزمره دارد؛ مخصوصاً این امر در سازمان‌ها که کارکنان نسبت به مسائلی مانند حقوق‌های شان در مقایسه با دیگران، حساس هستند، واقعیت می‌یابد. گرینبرگ (۱۹۹۰) اصطلاح «عدالت سازمانی» را برای اشاره به میزانی که افراد تصمیمات سازمانی را منصفانه ادراک می‌کنند، به کاربرد. عدالت سازمانی ۳ شکل اصلی دارد: عدالت توزیعی، عدالت رویه‌ای و عدالت مراوده‌ای.

عدالت توزیعی به عنوان ادراک از انصاف در مورد ستاده‌های عینی مانند حقوق تعریف می‌شود. برخی تحقیقات کاربردی مقایسه‌های حقوق در درون سازمان را به عنوان معیاری برای ارزیابی عدالت توزیعی مورد توجه قرار داده‌اند. این مطالعات پیشنهاد می‌کند که کارکنان نسبت به شکل کلی توزیع پاداش حساس هستند و هر دو مرجع مقایسه‌ی مشابه(برابری فردی و بیرونی) و غیرمشابه(برابری درونی) را برای ارزیابی عدالت توزیعی مورد استفاده قرار می‌دهند(بیگرن، ۲۰۰۴: ۲۰۶؛ لی پینگ تانگ و همکاران، ۲۰۰۶: ۴۷۶؛ نلسون و همکاران، ۲۰۰۸: ۳۵؛ شیتو، ۲۰۰۸: ۵۳۸ و لاو و وونگ، ۱۹۹۰: ۴۷).

عدالت رویه‌ای مربوط به واکنش افراد به فرایندهایی است که از طریق آن‌ها پاداش تعیین می‌شود و به عنوان ادراک از انصاف در مورد رویه‌های تصمیم‌گیری تعریف می‌شود(ترمبلی و همکاران، ۲۰۰۰: ۲۶۹). عدالت رویه‌ای با استفاده از قوانینی که به تصمیم‌گیری‌های با ثبات، دقیق، اصلاح‌پذیر و غیرجهت‌دار کمک می‌کنند، در سازمان ارتقا می‌یابد(تیل، ۲۰۰۸: ۲۷). مشارکت در طراحی سیستم‌های پرداخت، ارتباطات مناسب و مکانیزم‌های

شکایت داخلی همه به ارتقای عدالت رویه‌ای کمک می‌کنند(نرس و دوونیش، ۲۰۰۶: ۸۹ و ترپسترا و هونوری، ۲۰۰۳: ۶۸).

عدالت مراوده‌ای تحت عنوان ادراک از انصاف در مورد چگونگی تصویب و ارائه‌ی قوانین توسط مدیران، تعریف شده و بر روابط بین فردی تمرکز می‌کند. پس از ارائه‌ی مفهوم عدالت رویه‌ای در دهه‌ی ۱۹۸۰ که بر روی ویژگی‌های ساختاری فرایندهای تصمیم‌گیری تمرکز می‌کرد و کمتر به عوامل بین فردی می‌پرداخت، برخی محققین پیشنهاد کردند که عدالت بین فردی از عدالت رویه‌ای متمایز است. عدالت مراوده‌ای به طور اخص مربوط به رفتارهای بین فردی است که توسط تصمیم‌گیرندگان در هنگام تصویب و اجرای رویه‌های سازمانی صورت می‌گیرد و جنبه‌ی انسانی برنامه‌های سازمانی را نشان می‌دهد(تیل، ۲۰۰۸: ۳۱).

اگرچه تحقیقات تجربی در مورد عدالت مراوده‌ای کمتر از دو شکل دیگر است، نشان داده شده است که این شکل از عدالت تأثیر مهمی بر روی نگرش‌ها و رفتارهای سازمانی دارد. تحقیقات اخیر نشان داده است که کارکنان اغلب به عدم وجود عدالت مراوده‌ای بیش از عدالت توزیعی و رویه‌ای واکنش نشان می‌دهند. اهمیت کاربردی عدالت مراوده‌ای برای مدیران نیز در فراتحلیل کول گوییت و همکاران (۲۰۰۵) مشخص شده است که پیشنهاد می‌کند عدالت مراوده‌ای می‌تواند یک ابزار مؤثر برای سرپرستان برای کاهش تأثیر ادراک از غیرمنصفانه بودن عدالت توزیعی و رویه‌ای باشد(تیل، ۲۰۰۸: ۳۲).

رضایت از جبران خدمات

تحقیقات رضایت از جبران خدمات از تحقیقات رضایت شغلی نشأت گرفته‌اند. رضایت از جبران خدمات، جنبه‌ای از جنبه‌های رضایت شغلی است که پاداش‌های دریافتی را مورد توجه قرار می‌دهد(فالک، ۲۰۰۲: ۱). تحقیقات به وضوح نشان داده است که رضایت از جبران خدمات عنصر کلیدی رضایت شغلی است و می‌تواند تأثیر مهمی بر روی رفتارهای کارکنان از جمله غیبت، جابجایی، عملکرد و رفتارهای سوء سازمانی(دکونیک و استیلول، ۲۰۰۴: ۲۲۵).

و فالک، ۲۰۰۲: ۱) داشته باشد. هم چنین در میان عوامل بسیاری که سازه رضایت شغلی را در بر می‌گیرند رضایت از جبران خدمات عاملی است که کارفرمایان بیشتر و بهتر قادر به کنترل آن هستند.

رضایت از جبران خدمات تحت عنوان احساسات مثبتی که فرد در مورد حقوقش دارد تعریف می‌شود. اما فراتر از این تعریف ساده، مروء مطالعات اخیر عدم توافق در مفهوم‌سازی این سازه را نشان می‌دهد. به اعتقاد برخی این سازه یک سازه‌ی تک بعدی است (میسلی و لین، ۱۹۹۱). برخی^۴ بعد (هنمن و سوآب، ۱۹۸۵) و دکونیک و همکاران، (۱۹۹۶) و برخی^۷ بعد را برای آن پیشنهاد کرده‌اند (ولیامز و همکاران، ۱۹۹۹). با توجه به یافته‌های برخی مطالعات نیز تعداد ابعاد به تعديل کننده‌هایی مانند پیچیدگی شناختی (کاراهر و بوکلی، ۱۹۹۶) و رضایت شغلی کارکنان (اسکارپلو و همکاران، ۱۹۸۸) بستگی دارد.

در ابتدا پژوهشگران برای اندازه‌گیری رضایت از جبران خدمات به صورت تک بعدی، زیر آیتم رضایت از حقوق در دو ابزار اندازه‌گیری رضایت شغلی، یعنی شاخص توصیفی شغل^۱ (JDI) و پرسشنامه‌ی رضایت شغلی مینه‌سوتا^۲ (MSQ) را مورد استفاده قرار می‌دادند. اما هنمن و سوآب (۱۹۸۵) پیشنهاد کردنده که رضایت از جبران خدمات یک نگرش واحد نیست، بلکه چهار موضوع مرتبط اما متمایز را در بر می‌گیرد. به منظور دستیابی به تعریف واقعی رضایت از جبران خدمات، لازم است اندازه‌گیری چند بعدی توسعه یافته و به کار گرفته شود. به این منظور، هنمن و سوآب (۱۹۸۵) پرسشنامه‌ی رضایت از جبران خدمات^۳ (PSQ) را توسعه دادند. در این پرسشنامه ۵ بعد مستقل و مرتبط مورد توجه قرار گرفته است: میزان حقوق، ساختار پرداخت حقوق، مزايا، افزایش حقوق و نحوه‌ی پرداخت حقوق. این پرسشنامه در میان گروه‌های مختلفی از کارکنان مورد آزمون قرار گرفت. پس از تحلیل عاملی تأییدی، آیتم‌ها همان طور که انتظار می‌رفت بارگذاری شدند،

1-Job Descriptive Index

2-Minnesota Satisfaction Questionnaire

3-Pay Satisfaction Questionnaire

اما پس از تحلیل عاملی اکتشافی، دو آیتم ساختار پرداخت حقوق و نحوه‌ی پرداخت حقوق با هم ترکیب شده و یک آیتم را تشکیل دادند(فالک، ۲۰۰۲: ۲۰۰۲).^(۳)

پس از انتشار مقاله‌ی هنمن و سوآب در این زمینه، تحقیق در این حوزه به طور معنی‌داری افزایش یافت و بسیاری از مطالعات به طور موفقیت‌آمیزی به اندازه‌گیری چندبعدی اعتبار بخشیدند(جاج، ۱۹۹۳: ۳۳۱؛ استورمن و شورت، ۲۰۰۰: ۶۷۳؛ هنمن و همکاران، ۲۰۰۲: ۶۳ و کاراهرو و همکاران، ۲۰۰۶: ۷).

اگرچه PSQ پشتیبانی معنی‌داری را دریافت کرده است، مطالعات برای اصلاح آن به منظور اثبات طبیعت چند بعدی سازه‌ی رضایت از جبران خدمات، ادامه دارد و نظریه پردازان این حوزه، پژوهشگران را به تحقیقات بیشتر بر روی ابعاد متمایز PSQ فراخوانده و بررسی رابطه‌ی رضایت از جبران خدمات با پیش‌زمینه‌ها و پیامدهای آن را توصیه کرده‌اند.

فرضیات و مدل مفهومی تحقیق

رابطه‌ی عدالت سازمانی و ابعاد آن با رضایت از جبران خدمات

تحقیقات انجام گرفته در زمینه‌ی رابطه‌ی عدالت توزیعی و رضایت از جبران خدمات، همبستگی معنی‌دار بین این دو سازه را نشان می‌دهد(دکونیک و استیلول، ۲۰۰۴: ۲۲۶ و ترمبلی و همکاران، ۲۰۰۰: ۲۷۳). در میان تحقیقات انجام شده در ایران، نتایج پژوهش سیدجوادیان و همکاران(۱۳۸۷: ۶۱)، یعقوبی و همکاران(۱۳۸۸: ۳۰) و نعامی و شکرکن(۱۳۸۳: ۶۲) همبستگی مثبت میان عدالت توزیعی و رضایت از حقوق را به ترتیب $r=0.36$ و $r=0.44$ نشان داده‌اند.

هم چنین مطالعات نشان داده است که عدالت رویه‌ای با رضایت از جبران خدمات رابطه دارد و فقط حقوق دریافتی در این زمینه مؤثر نیست. مطالعات در این زمینه رابطه‌ی کفایت ساختارهای پرداخت حقوق، وجود فرایندهای درخواست افزایش حقوق و مشارکت در طراحی سیستم‌های جبران

خدمات(ترمبلی و همکاران، ۲۰۰۰: ۲۷۳) با رضایت از جبران خدمات را نشان داده‌اند. مطالعه‌ی ترپسترا و هونوری (۲۰۰۳: ۷۰) نیز نشان داده است که استدان دانشگاه عدالت رویه‌ای را در رضایت از جبران خدمات تأثیرگذارتر از سایر ابعاد عدالت سازمانی می‌دانند. در میان تحقیقات انجام شده در ایران، نتایج پژوهش نعامی و شکرکن (۱۳۸۳: ۶۲) همبستگی مثبت میان عدالت رویه‌ای و رضایت از حقوق (۰/۲۲) را نشان داده است.

در ارتباط با عدالت مراوده‌ای، مطالعات تجربی اولیه تأیید کرده‌اند که این بعد از عدالت سازمانی بر روی قضاوت‌های کارکنان تأثیر گذارند و پیشنهاد کرده‌اند رویه‌هایی که از طریق آن‌ها تصمیمات مربوط به پرداختها به اطلاع کارکنان رسانده می‌شوند بر روی ادراک از انصاف تأثیرگذار هستند. بر طبق مطالعات انجام شده در این زمینه، عدالت مراوده‌ای بر واکنش کارکنان به سرپرستان و تصمیمات آن‌ها، مخصوصاً در بحث جبران خدمات که سرپرستان نقش مهمی در تعیین تصمیمات مربوط به حقوق و اطلاع‌رسانی در مورد آن‌ها دارند، تأثیر می‌گذارد (تیل، ۲۰۰۸: ۳۱).

اگر چه تحقیقات در مورد عدالت مراوده‌ای و رضایت از جبران خدمات اندک است، رابطه بین عدالت مراوده‌ای و رضایت شغلی به طور عمومی، اثبات شده است (تیل، ۲۰۰۸: ۳۲). در میان تحقیقات انجام شده در ایران، نتایج پژوهش یعقوبی و همکاران (۱۳۸۸: ۳۰) و نعامی و شکرکن (۱۳۸۳: ۶۲)، همبستگی مثبت میان عدالت مراوده‌ای و رضایت از حقوق (به ترتیب ۰/۸۷ = ۰/۲۸) را نشان داده است.

با توجه به موارد ذکر شده، فرضیه‌ی ۱ تحقیق و فرضیات فرعی آن به شکل زیر مطرح می‌شود:

فرضیه‌ی ۱: بین عدالت سازمانی و رضایت از جبران خدمات رابطه‌ی مثبت وجود دارد.

فرضیه‌ی ۱-الف: بین عدالت توزیعی و رضایت از جبران خدمات رابطه‌ی مثبت وجود دارد.

فرضیه‌ی ۱-ب : بین عدالت رویه‌ای و رضایت از جبران خدمات رابطه‌ی مثبت وجود دارد.

فرضیه‌ی ۱-ج : بین عدالت مراوده‌ای و رضایت از جبران خدمات رابطه‌ی مثبت وجود دارد.

رابطه‌ی ابعاد عدالت سازمانی و ابعاد رضایت از جبران خدمات

هنمن و حاج (۲۰۰۰) راهنمایی را برای این که چگونه ابعاد عدالت سازمانی ممکن است بر ابعاد رضایت از جبران خدمات تأثیر گذارند، پیشنهاد کردند. آنان ابعاد رضایت از جبران خدمات را با در نظر گرفتن این که این ابعاد مربوط به رویه‌ها هستند یا مربوط به ستاده‌ها، تقسیم‌بندی کردند. در این تقسیم‌بندی، رضایت از میزان حقوق، افزایش حقوق و مزايا ابعاد مبتنی بر ستاده‌ی رضایت از جبران خدمات هستند و رضایت از ساختار و نحوه‌ی پرداخت حقوق، بعد مبتنی بر رویه‌ی رضایت از جبران خدمات می‌باشد. هنمن و حاج پیشنهاد می‌کنند عدالت توزیعی با رضایت از میزان حقوق، افزایش حقوق و مزايا و عدالت رویه‌ای با رضایت از ساختار و نحوه‌ی پرداخت حقوق ارتباط دارد(فالک، ۲۰۰۲: ۵۶).

برخی مطالعات نشان می‌دهد در حالی که عدالت توزیعی با رضایت از میزان حقوق همبستگی معنی‌داری دارد(به ترتیب ۰/۸۵، ۰/۸، ۰/۳)، میان عدالت رویه‌ای و رضایت از میزان حقوق رابطه‌ی معنی‌داری وجود ندارد(فالک، ۲۰۰۲: ۴۸). در ایران نیز مطالعات یعقوبی و همکاران(۱۳۸۸: ۲۹) و سیدجوادی و همکاران(۱۳۸۷: ۶۱) نشان می‌دهد عدالت توزیعی با رضایت از میزان حقوق همبستگی معنی‌داری دارد(به ترتیب ۰/۶۴، ۰/۳۶، ۰/۳)، در حالی که میان عدالت رویه‌ای و رضایت از میزان حقوق رابطه‌ی معنی‌داری وجود ندارد.

تحقیقات در مورد عدالت مراوده‌ای و رضایت از جبران خدمات اندک است؛ با این وجود با توجه به این که عدالت مراوده‌ای به نحوه‌ی ارائه‌ی قوانین و رویه‌ها توسط مدیران و سرپرستان باز می‌گردد، انتظار می‌رود تأثیر آن بر ابعاد

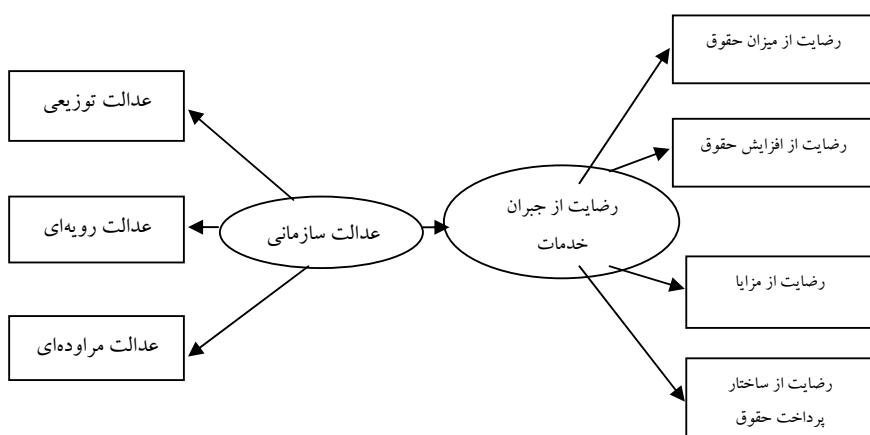
مبتنی بر رویه‌ی رضایت از جبران خدمات بیش از ابعاد مبتنی بر ستاده‌ی رضایت از جبران خدمات باشد. بنابراین:

فرضیه‌ی ۲: رابطه میان عدالت توزیعی و ابعاد مبتنی بر ستاده‌ی رضایت از جبران خدمات قوی‌تر از رابطه میان عدالت توزیعی و ابعاد مبتنی بر رویه‌ی رضایت از جبران خدمات است.

فرضیه‌ی ۳: رابطه میان عدالت رویه‌ای و ابعاد مبتنی بر رویه‌ی رضایت از جبران خدمات قوی‌تر از رابطه میان عدالت رویه‌ای و ابعاد مبتنی بر ستاده‌ی رضایت از جبران خدمات است.

فرضیه‌ی ۴: رابطه میان عدالت مراوده‌ای و ابعاد مبتنی بر رویه‌ی رضایت از جبران خدمات قوی‌تر از رابطه میان عدالت رویه‌ای و ابعاد مبتنی بر ستاده‌ی رضایت از جبران خدمات است.

در شکل شماره‌ی دو مدل مفهومی تحقیق ارائه شده است.

شکل شماره‌ی دو - مدل مفهومی تحقیق

روش تحقیق

این تحقیق از نظر روش کار توصیفی، از نوع پیمایشی و همبستگی و از نظر هدف کاربردی است. تحقیق در سطح ۱۷۰ کارمند یکی از ادارات آموزش و پژوهش استثنایی

انجام شده است. حجم نمونه‌ی آماری بر اساس جدول مورگان ۱۱۸ نفر برآورد گردید(دانایی فرد و همکاران، ۱۳۸۳: ۴۳۵). ۱۵۰ پرسشنامه در میان نمونه‌ای از کارکنان به طور تصادفی توزیع شد و از میان پرسشنامه‌های عوتد داده شده، ۱۲۳ پرسشنامه که به طور کامل تکمیل شده بود، در تحلیل نهایی مورد استفاده قرار گرفت. به منظور تحلیل داده‌ها و آزمون فرضیه‌ها از تحلیل همبستگی و مدلسازی معادلات ساختاری برای تأیید بیشتر نتایج آزمون و امکان حذف خطا استفاده شد. تحلیل همبستگی با استفاده از نرم‌افزار SPSS و مدلسازی معادلات ساختاری با استفاده از نرم‌افزار لیزرل صورت گرفته است.

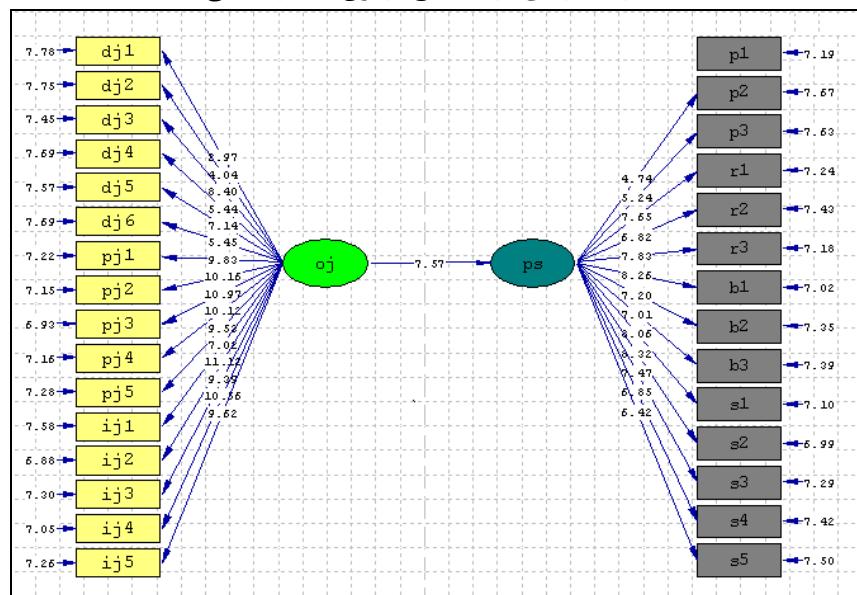
به منظور جمع‌آوری داده‌ها از پرسشنامه استفاده شد. برای آزمون و سنجدش عدالت سازمانی و رضایت از جبران خدمات به ترتیب پرسشنامه‌های نیهوف و مورمن(۱۹۹۳: ۵۳۰) و هنمن و سوآب(فالک، ۲۰۰۲: ۱۷۸)، مورد استفاده قرار گرفت. این پرسشنامه‌ها در ابتدا با استفاده از نظرهای محققین و استادان دانشگاه، با توجه به فرهنگ کشورمان بومی‌سازی شد. در پرسشنامه‌ی عدالت سازمانی، ۶ گویه مربوط به عدالت توزیعی، ۵ گویه مربوط به عدالت روبه‌ای و ۵ گویه مربوط به عدالت مراوده‌ای مطرح شد که پاسخ گویان با استفاده از مقیاس ۵ رتبه‌ای لیکرت، از کاملاً موافق تا کاملاً مخالف نظر خود را در مورد آن‌ها اظهار کردند. در پرسشنامه‌ی رضایت از جبران خدمات نیز ۳ گویه‌ی مربوط به رضایت از میزان حقوق، ۳ گویه‌ی مربوط به رضایت از افزایش حقوق، ۳ گویه‌ی مربوط به رضایت از مزايا و ۵ گویه‌ی مربوط به رضایت از ساختار و نحوه‌ی پرداخت حقوق مطرح شد که پاسخ گویان با استفاده از مقیاس ۵ رتبه‌ای لیکرت، از کاملاً راضیم تا کاملاً ناراضیم نظر خود را در مورد آن‌ها اظهار کردند.

برای بررسی پایایی پرسشنامه‌ها از ضریب آلفای کرونباخ استفاده شد. ضریب آلفا برای پرسشنامه عدالت سازمانی ۰/۹۲ و برای پرسشنامه‌ی رضایت از حقوق ۰/۹۱ به دست آمد که هر دو مقدار، پایایی مطلوب پرسشنامه‌ها را نشان می‌دهد. برای آزمون روایی پرسشنامه‌ها از اعتبار عاملی استفاده شد. برای آزمون اعتبار عاملی، از تحلیل عاملی تأییدی با نرم‌افزار لیزرل ۸.۵۰، استفاده شد. نتایج تحلیل عاملی تأییدی برای پرسشنامه‌های عدالت سازمانی و رضایت از جبران خدمات در شکل شماره‌ی دو ارائه

شده است. با توجه به معنا دار بودن تمام مقادیر t در سطح اطمینان ۹۹ درصد و اعتبار و برازش مدل RMSEA کمتر از ۰/۰۵، نسبت کای دو به درجه‌ی آزادی کمتر از ۳ و مقدار AGFI و GFI بیش تر از ۰/۰۹ است، مدل اندازه‌گیری تأیید می‌شود و پرسش نامه‌های این تحقیق از اعتبار و روایی برخوردارند.

به منظور آزمون فرضیات ابتدا با استفاده از نرم افزار SPSS.15 آزمون همبستگی پیرسون برای سنجش همبستگی بین متغیرها صورت گرفت. سپس رابطه‌ی علی‌بین متغیرهای مستقل و وابسته با استفاده از روش مدلسازی معادلات ساختاری با کمک نرم‌افزار Lisrel 8.50 آزمون شد. جدول شماره‌ی یک، میانگین و انحراف معیار متغیرهای تحقیق و نتایج آزمون همبستگی پیرسون میان متغیرهای تحقیق را نشان می‌دهد که کلیه‌ی روابط در سطح اطمینان ۹۹ درصد معنی‌دار هستند.

شکل شماره‌ی دو - نتایج آزمون اعتبار عاملی

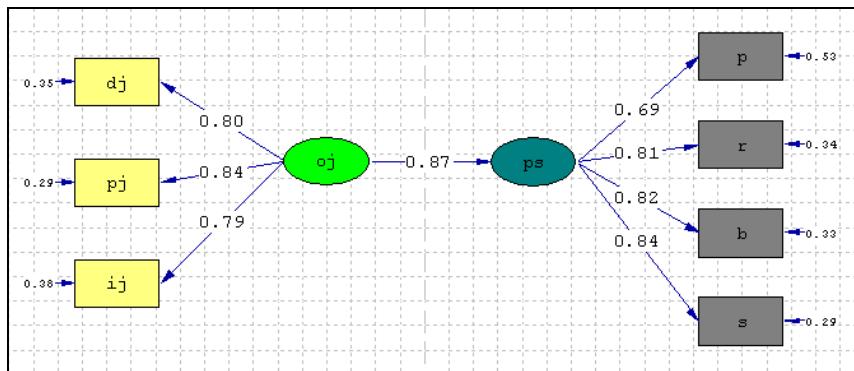
oj: organizational justice, **ps:** pay satisfaction, **dj:** distributive justice,
pj: procedural justice, **ij:** interactional justice, **p:** pay level, **r:** raise, **b:** benefit,
s: pay structure

جدول شماره‌ی یک - میانگین، انحراف‌معیار و ضریب همبستگی میان متغیرهای تحقیق

ردیف	نام متغیر	نیزه‌ی ارزش	نیزه‌ی افزایش حقوق	ردیف ارزیان حقوق	ردیف ارزیان میزان حقوق	ردیف ارزیان میزان مددان	ردیف ارزیان میزان مراودهای عالات رویه‌ای	ردیف ارزیان میزان مراودهای زیان‌روزی	ردیف ارزیان میزان مراودهای سازمانی	ردیف ارزیان میزان آزادی	ردیف ارزیان میزان بیان	ردیف ارزیان میزان پرداخت	ردیف ارزیان میزان ساختار
									۱	۰/۸۸	۳/۲۳	عدالت سازمانی	
								۱	۰/۸۴	۰/۸۵	۳/۲۷	عدالت توزیعی	
						۱	۰/۶۸	۰/۹۲	۱/۱۱	۲/۷۴	عدالت رویه‌ای		
					۱	۰/۷۴	۰/۵۴	۰/۸۷	۱/۰۶	۳/۶۶	عدالت مراودهای		
				۱	۰/۶۵	۰/۶۲	۰/۷۵	۰/۷۷	۰/۸۶	۲/۷۷	رضایت از جبران خدمات		
			۱	۰/۷۸	۰/۴۴	۰/۳۸	۰/۶۴	۰/۵۵	۱/۰۴	۲/۵۸	رضایت از میزان حقوق		
		۱	۰/۷۸	۰/۸۹	۰/۴۳	۰/۴۲	۰/۶۸	۰/۵۸	۱/۱۰	۲/۵۹	رضایت از افزایش حقوق		
۱	۰/۷۱	۰/۵۰	۰/۸۶	۰/۵۱	۰/۵۲	۰/۵۶	۰/۶۱	۰/۶۱	۰/۹۹	۲/۸۲	رضایت از مزایا		
۱	۰/۷۲	۰/۶۰	۰/۴۶	۰/۸۶	۰/۷۵	۰/۷۱	۰/۶۴	۰/۸۰	۰/۹۴	۲/۹۵	رضایت از ساختار پرداخت		

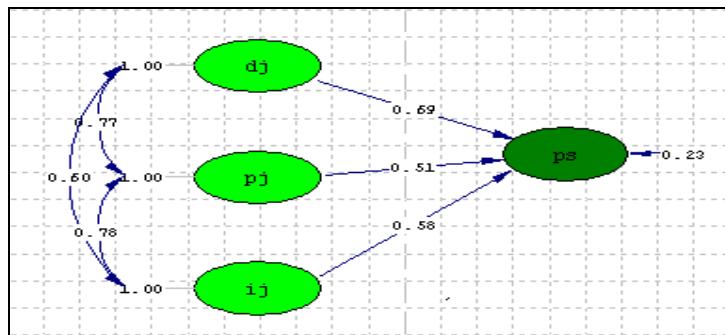
دو مدل به منظور آزمون فرضیات اصلی و فرعی ۱ مورد بررسی قرار گرفت. در مدل اول رابطه‌ی کلی عدالت سازمانی و رضایت از جبران خدمات آزمون شد و در مدل دوم رابطه‌ی ابعاد مجازی عدالت سازمانی؛ عدالت توزیعی، عدالت رویه‌ای و عدالت مراودهای و رضایت از جبران خدمات مورد آزمون قرار گرفت. اشکال شماره‌ی سه و چهار به ترتیب نتایج دو آزمون به روش مدل سازی معادلات ساختاری را نشان می‌دهد.

شکل شماره‌ی سه - نتایج آزمون فرضیه‌ی اصلی ۱ با استفاده از مدل‌سازی معادلات ساختاری

oj: organizational justice, ps: pay satisfaction, dj: distributive justice,
 pj: procedural justice , ij: interactional justice, p: pay level, r: raise, b: benefit,
 s: pay structure

شکل شماره‌ی چهار - نتایج آزمون فرضیات فرعی ۱ با استفاده از مدل‌سازی معادلات ساختاری

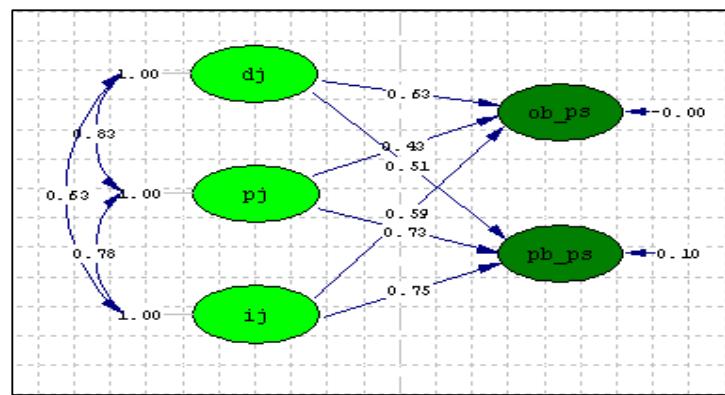

ps: pay satisfaction, dj: distributive justice, pj: procedural justice , ij: interactional justice

مدل سوم به منظور آزمون فرضیات ۲، ۳ و ۴ مورد بررسی واقع شد. در این مدل رابطه‌ی ابعاد سه‌گانه عدالت سازمانی و ابعاد مبتنی بر ستاده و رویه‌ی رضایت از جبران خدمات آزمون شد. شکل شماره‌ی پنج نتایج آزمون به روش مدل سازی معادلات ساختاری را نشان می‌دهد. در جدول شماره‌ی سه نیز نتایج کامل آزمون فرضیات با این روش ارائه شده است.

با توجه به نتایج جدول شماره‌ی سه و با در نظر گرفتن معنا دار بودن تمام مقادیر t در سطح اطمینان ۹۹ درصد کلیه‌ی فرضیات تأیید می‌شوند. هم چنین اعتبار و برآش هر سه مدل تأیید می‌شود: در هر سه مدل RMSEA کمتر از ۰/۰۵، نسبت کای دو به درجه‌ی آزادی کمتر از ۳ و مقدار GFI و AGFI بیش تر از ۰/۰۹ است.

شکل شماره‌ی پنج - نتایج آزمون فرضیات ۲، ۳ و ۴ با استفاده از مدل‌سازی معادلات ساختاری

ob_ps: outcome based pay satisfaction, **pb_ps:** procedure based pay satisfaction

یافته‌ها

بر طبق نتایج این پژوهش، رابطه‌ی مثبت و قوی بین عدالت سازمانی و رضایت از جبران خدمات اثبات شد ($r=0.87$). از میان ابعاد سه‌گانه‌ی عدالت سازمانی، عدالت توزیعی نسبت به عدالت رویه‌ای و مراوده‌ای، تأثیر بیش تری بر رضایت از جبران خدمات دارد. یعنی ادراک کارکنان از منصفانه بودن ستاده‌هایی که به صورت عینی دریافت می‌کنند؛ حقوق، افزایش حقوق و مزايا، نسبت به ادراک آنان از منصفانه بودن رویه‌ها و سیستم‌های تعیین و پرداخت حقوق و عادلانه بودن رفتارهای مدیران در هنگام طرح مسائل مربوط به حقوق با کارکنان، تأثیر بیش تری بر رضایت کارکنان از جبران خدمات دارد.

هم چنین در این پژوهش با تقسیم‌بندی ابعاد رضایت از جبران خدمات به ابعاد مبتنی بر ستاده؛ رضایت از میزان حقوق، رضایت از افزایش حقوق و رضایت از مزايا، و ابعاد مبتنی بر رویه، رضایت از ساختار و نحوه‌ی پرداخت حقوق، رابطه‌ی قوی تر عدالت توزیعی با ابعاد مبتنی بر ستاده‌ی رضایت از جبران خدمات ($\alpha=0.63$) نسبت به رابطه‌ی عدالت رویه‌ای با این ابعاد ($\alpha=0.43$) و رابطه‌ی عدالت مراوده‌ای با این ابعاد ($\alpha=0.59$) اثبات شد. در حالی که رابطه‌ی قوی تر عدالت رویه‌ای و مراوده‌ای با ابعاد مبتنی بر روبه‌ی رضایت از جبران خدمات (به ترتیب $\alpha=0.73$ و $\alpha=0.75$) نسبت به رابطه‌ی عدالت توزیعی با این ابعاد ($\alpha=0.51$) اثبات گردید.

هم چنین نتایج این پژوهش نشان داد که به طور کلی ادراک از عدالت سازمانی و رضایت از جبران خدمات در میان کارکنان سازمان مورد مطالعه در حد پایینی قرار دارد.

جدول شماره‌ی دو - نتایج آزمون فرضیات به روش مدل‌سازی معادلات ساختاری

نتیجه	t-value	R	فرضیات	مدل	
تأیید	۷/۴	۰/۸۷	عدالت سازمانی- رضایت از جبران خدمات	۱	
	$\chi^2 / df = 2.38$	AGFI = ۰.۹۳	GFI = ۰.۹۷	RMSEA = ۰/۰۲	
تأیید	۴/۷۶	۰/۶۹	عدالت توزیعی- رضایت از جبران خدمات		
تأیید	۳/۷۸	۰/۵۱	عدالت رویه‌ای- رضایت از جبران خدمات		
تأیید	۴/۵۰	۰/۵۸	عدالت مراوده‌ای- رضایت از جبران خدمات	۲	
	$\chi^2 / df = 2.33$	AGFI = ۰.۹۴	GFI = ۰.۹۵	RMSEA = ۰/۰۱۶	
تأیید	۵/۹۴	۰/۶۳	عدالت توزیعی- ابعاد مبتنی بر ستاده رضایت از جبران خدمات		
تأیید	۴/۴۷	۰/۵۱	عدالت توزیعی- ابعاد مبتنی بر رویه رضایت از جبران خدمات		
تأیید	۴/۰۵	۰/۴۳	عدالت رویه‌ای- ابعاد مبتنی بر ستاده رضایت از جبران خدمات		
تأیید	۵/۶۱	۰/۷۳	عدالت رویه‌ای- ابعاد مبتنی بر رویه رضایت از جبران خدمات		
تأیید	۴/۶	۰/۵۹	عدالت مراوده‌ای- ابعاد مبتنی بر ستاده رضایت از جبران خدمات		
تأیید	۶/۲۵	۰/۷۵	عدالت مراوده‌ای- ابعاد مبتنی بر رویه رضایت از جبران خدمات	۳	
	$\chi^2 / df = 2.06$	AGFI = ۰.۹۴	GFI = ۰.۹۵	RMSEA = ۰/۰۱۹	

بحث و نتیجه‌گیری

با توجه به اثبات رابطه‌ی مثبت و بسیار قوی میان عدالت سازمانی و رضایت از جبران خدمات در این پژوهش، سازمان‌ها باید توجه بیشتری به بحث عدالت سازمانی و میزان ادراک کارکنان از عدالت سازمانی داشته باشند؛ چرا که رضایت از جبران خدمات به عنوان عنصر کلیدی رضایت شغلی تأثیر مهمی بر رفتارهای کارکنان از جمله غیبت، جابه‌جایی، عملکرد و رفتارهای سوء‌سازمانی دارد.

با وجود این که در میان ابعاد سه‌گانه‌ی عدالت سازمانی، عدالت توزیعی بیشترین تأثیر را بر رضایت از جبران خدمات دارد، لازم است در سازمان‌های دولتی به دلیل کنترل کمتر مدیران بر نحوه‌ی توزیع حقوق و پاداش‌ها، توجه بیشتری به عدالت رویه‌ای و عدالت مراوده‌ای مبذول شود. مخصوصاً با توجه به رابطه‌ی قوی تر عدالت مراوده‌ای با رضایت از جبران خدمات و امکان بیشتر بروز این بعد از عدالت سازمانی در سازمان‌های دولتی نسبت به دو بعد دیگر، مدیران می‌توانند با توجیه کردن کارکنان و ارائه‌ی توضیحات کافی در باره‌ی تصمیمات مربوط به حقوق، اعتمادسازی در مورد تصمیمات اتخاذ شده و رعایت احترام و ادب در هنگام توضیح تصمیمات، با افزایش ادراک کارکنان از عدالت مراوده‌ای، بر ادراک آنان از عدالت توزیعی و رویه‌ای و به طور کلی عدالت سازمانی، تأثیرگذار باشند.

هم چنین با توجه به این که ابعاد مبتنی بر ستاده‌ی رضایت از جبران خدمات بیشتر از عدالت توزیعی تأثیر می‌پذیرند؛ در حالی که عدالت رویه‌ای و مراوده‌ای پیش‌بینی‌کننده‌ی بهتری برای ابعاد مبتنی بر رویه‌ی رضایت از جبران خدمات هستند، طبیعت متمایز این ابعاد اثبات می‌شود و برای ارائه‌ی تصویر کاملی از رضایت از جبران خدمات و بررسی پیش‌زمینه‌ها و پیامدهای آن، نمی‌توان این سازه را به عنوان سازه‌ای کلی و تک‌بعدی در نظر گرفت.

با وجود این که بسیاری از تحقیقات تأثیر ادراک از عدالت سازمانی و ابعاد آن را بر رضایت از جبران خدمات مورد بررسی قرار داده‌اند و در این پژوهش نیز این رابطه به اثبات رسید؛ اما این امکان نیز وجود دارد که نحوه‌ی این

تأثیرگذاری بر عکس باشد و به دلیل اهمیت قابل توجه جبران خدمات برای کارکنان، رضایت یا عدم رضایت از آن بر روی ادراک کارکنان از وجود یا عدم وجود عدالت سازمانی تأثیرگذار باشد که خود مستلزم شناخت رابطه‌ی علت و معلولی این دو سازه است و به نوبه‌ی خود نیاز به تحقیق دارد.

با در نظر گرفتن این که در سازمان‌های دولتی قوانین و رویه‌های از پیش تعیین شده‌ای برای جبران خدمات وجود دارد، مطالعات آتی می‌تواند به بررسی رضایت از جبران خدمات وابعاد آن را در سازمان‌های خصوصی که در زمینه‌ی سیستم‌های جبران خدمات دارای انعطاف پذیری بیشتری هستند، معطوف گردد. هم چنین با توجه به این که در سازمان‌های دولتی بسته‌های مزايا ثابت و مشخص است و افزایش حقوق نیز سالانه و مطابق با دستورالعمل‌های خاص صورت می‌گیرد، بررسی این ابعاد در سازمان‌های خصوصی دیدگاه کامل تری در زمینه‌ی ابعاد متمایز رضایت از جبران خدمات فراهم خواهد آورد. در این پژوهش رضایت از افزایش حقوق و مزايا به عنوان ابعاد مبتنی بر ستاده‌ی رضایت از جبران خدمات در نظر گرفته شدند؛ با این حال در سازمان‌های خصوصی به دلیل انعطاف پذیر بودن رویه‌های تعیین افزایش حقوق و نحوه‌ی ارائه‌ی مزايا به کارکنان، ممکن است این ابعاد رضایت از جبران خدمات، بیشتر مبتنی بر رویه باشند و با عدالت رویه‌ای رابطه‌ی قوی تری داشته باشند.

علاوه بر آن، با توجه به پایین بودن میزان رضایت از جبران خدمات در سازمان مورد مطالعه، با در نظر گرفتن این که عوامل شخصی و فرهنگی بر ادراکات و میزان رضایت کارکنان تأثیر چشمگیری دارند، لازم است در مطالعات آتی تأثیر ویژگی‌های شخصی نظیر تمایل به مادیات و علاقه مندی به مقایسه‌ی خود با دیگران، با توجه به این که مقایسه‌ی حقوق و مزايا تأثیری بسیار بر رضایت از حقوق دارد، و عوامل فرهنگی مانند تجمل‌گرایی بر رضایت از جبران خدمات مورد بررسی قرار گیرد.

منابع و مأخذ:

- Bygren, M., (2004), Pay reference standards and pay satisfaction, Social science research, 33: 206-224
- Carraher S. M., Gibson J. W., Buckley M. R., (2006). Compensation satisfaction in the Baltics and the USA, Baltic journal of management, 1: 7-23
- Danaeifard, H., Alvani, M., Adel, A. (2004), Quantitative Research Methodology in Management: a comprehensive approach, Safa Publishing.(in Persian)
- DeConnick, J. B., Stilwell, (2004). Incorporating organizational justice, role states, pay satisfaction and supervisor in a model of turnover intentions, Journal of business research, 57, 225-231.
- Faulk L. H., (2002), Pay satisfaction consequences, A Dissertation Submitted to the Graduate Faculty of the Louisiana State University in partial fulfillment of the requirements for the degree of Doctor of Philosophy in The Interdepartmental Program of Business Administration
- Heneman R. L., Greenberger D. B., Fox J. A., (2002), Pay increase satisfaction, Human resource management review, 12: 63-74
- Judge, T.A. (1993). Validity of the dimensions of pay satisfaction questionnaire: Evidence of differential prediction. Personnel Psychology, 46: 331-355.
- Law K. S., Wong C. S., (1998), Relative importance of referents on pay satisfaction, journal of occupational and organizational Psychology, 71:47-60
- Lee C., Law K.S., Bobko P., (1999), The importance of justice perceptions on pay effectiveness, Journal of management, 25:851-873
- Li-ping tang, T., Li-na tang, T., Homaifar, B. Y., (2006), Income, The love of money, pay comparison and pay satisfaction, Journal of management psychology, 21:476-491.
- Naami, A., Shekarshekan, H., (2004), Investigating simple and multiple relationship of organizational justice on job

satisfaction in an industrial firm, Journal of Educational Sciences and psychology, Shahid Chamran University of Ahvaz, vol.3, no. 1&2. (in Persian)

- Nelson, M.F., Stone, T.H., Frye C.M., Chown, D.W., (2008), Pay me more: what companies need to know about employee pay satisfaction, Compensation and benefit review, 4:35-41
- Niehoff B. P. & Moorman R. H. (1993); " Justice as a mediator of relationship between methods of monitoring and organizational citizenship behavior". Academy Of Management. Journal, vol.36, pp.527-559.
- Nurse L., Devonish, D.,(2006), Grievance management and its links to workplace justice, Employee relations, 29: 89-109.
- Sayed Jvadin, R., Farahi, M., Taheri Attar, Gh. (2010), Recognizing the impact of organizational justice dimensions on job satisfaction and organizational aspects, Journal of Business Administration, vol.1, no.1. (in Persian)
- Shittu, O., (2008), Pay referent comparison and pay level satisfaction, Management research news, 31: 538-548
- Sturman, M. C., & Short, J. C.,(2000). Lump-sum bonus satisfaction: Testing the construct validity of a new pay satisfaction dimension. Personnel Psychology, 53, 673-700.
- Tepstra, D.E. & Honoree, A.L. (2003). Employees' responses to merit pay inequity., Compensation and Benefits Review, 1: 51-58.
- Tepstra, D.E. & Honoree, A.L. (2005). The relative importance of external, internal, individual, and procedural equity to pay satisfaction. Compensation and Benefits Review, 35: 69-74.
- Till R. E., (2008), A policy capturing investigation of the effects of organizational justice dimensions on pay satisfaction , A Dissertation Submitted to the Graduate School of the University of Massachusetts Amherst in partial fulfillment of the requirements for the degree of Doctor of Philosophy
- Tremblay, M., Sire, B., & Balkin, D.B. (2000). The role of organizational justice in pay and employee benefit satisfaction,

and its effects on work attitudes. Group and Organizational Management, 25: 269-290.

- Yaghoobi, M., Sagheian nejad, S., Aboulghasem gorji, H., Noroozi,M., Rezaei, F., Relationship between organizational justice and job satisfaction among employees of selected Isfahan University's hospitals, Quarterly Journal of Health Management, vol.12, no35. (in Persian)